

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI**

București, Str. Nicolae Tonitza nr.8, Sector 3. Tel / Fax: 312 45 28; 312 37 11. e-mail: apador@dat.ro

Nr. 2/5 ianuarie 2005

DOMNULE PREȘEDINTE,

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA -
COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH)**, cu sediul în București, str. Nicolae
Tonitza nr.8, sector 3,

Declară recurs împotriva sentinței civile nr. 4959 din 15 noiembrie 2004 pronunțată în
dosarul nr. 4141/CA/2004 de Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și
litigii de muncă, pentru următoarele **motive** :

**1) Motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9, art. 304/1 din codul de
procedură civilă**

Rejudecând cauza în fond după casarea cu trimitere dispusă prin decizia nr. 257/2004 a
Curții de Apel București, Tribunalul București nu s-a conformat indicațiilor instanței de
casare și nu a administrat toate probele necesare pentru a stabili cu certitudine care sunt
toate actele deținute de pârât în legătură cu cererea noastră de informații de interes public.

Deși am solicitat în repetate rânduri, în baza art. 176 al. 2 c.pr.civ., efectuarea de către
instanță a unei cercetări a registrelor deținute de autoritatea pârâtă, pentru a stabili exact
care sunt înscrisurile legate de cauză menționate în acestea, instanța a respins solicitarea.

Precizăm că solicitarea noastră era cu atât mai întemeiată cu cât poziția pârâtului cu
privire la numărul înscrisurilor deținute a fost vădit nesinceră. Astfel, după ce prin adresa
nr. 15CA/1537/17.06.2004 Guvernul comunica Tribunalului București că nu mai deține
alte documente care să conțină datele solicitate de noi, prin adresa nr.
15CA/1786/12.08.2004 Guvernul revine și afirmă că a mai „găsit” 2 acte: adresa MAE
nr. B1/13603/30.07.2003 și Memorandumul MAE nr. B5/13602/30.07.2003.

Față de aceste „oscilații” ale Guvernului, nu există nici o garanție cu privire la situația
exactă a actelor în litigiu pe care le deține, impunându-se o cercetare a registrelor
Guvernului, conform art. 176 al. 2 din c.pr.civ.

J.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

Pe lângă aceasta, instanța de fond nu s-a îngrijit nici măcar ca acele 2 adrese noi „găsite” de Guvern (adresa MAE nr. B1/13603/30.07.2003 și Memorandumul MAE nr. B5/13602/30.07.2003) să ne fie comunicate în timpul procesului, aceste 2 înscrisuri aflându-se doar la dosarul cauzei. Or, obiectul acțiunii întemeiate pe art. 22 din Legea nr. 544/2001 este obligarea autorității să comunice **solicitantului** înscrisurile care conțin informații de interes public.

2) Motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9, art. 304/1 din codul de procedură civilă

În mod greșit instanța de fond a reținut că „...nu a existat un refuz nejustificat al autorității de a comunica reclamantei datele respective...”, motiv pentru care a respins atât capătul de cerere privind comunicarea informațiilor de interes public, cât și capătul de cerere privind acordarea daunelor morale.

În condițiile în care Guvernul a afirmat inițial, în mod mincinos, că nu deține acte pe care să ni le comunice, în afara notei de fundamentare, fiind nevoie de o „gafă” a consilierului juridic (care a recunoscut în instanță că Guvernul mai deține și alte acte) pentru a dovedi nesinceritatea, reaua-credință a Guvernului, constatarea instanței de fond că nu a existat un refuz nejustificat de comunicare din partea pârâtului este vădit lipsită de temei.

Ulterior „gafei” consilierului juridic, Guvernul a mai „găsit” alte acte (adresa MAE nr. B1/13603/30.07.2003 și Memorandumul MAE nr. B5/13602/30.07.2003 etc.), pe care, însă nu le-a comunicat decât instanței, nu și nouă, în cursul rejudecării după casare.

Tot vădit nejustificat a fost și refuzul pârâtului de a ne comunica data și modalitatea prin care dl. Tănase Joița a devenit membru al Corpului diplomatic și consular. După mai multe insistențe, aceste relații au fost comunicate instanței de rejudecare după casare, abia la termenul din 8.11.2004.

Distinct de refuzul nejustificat de comunicare a majorității informațiilor solicitate, refuz evident generator de prejudicii morale, Guvernul a comis și alte fapte ilicite, care au produs prejudicii morale: transmiterea tardivă, peste limita legală, a singurei informații pe care a comunicat-o și care se rezuma la copia notei de fundamentare, precum și necomunicarea în termen a refuzului și a motivării acestuia cu privire la celelate informații.

Guvernul a încălcat legea, mai precis, dreptul nostru garantat în art. 7 din Legea nr. 544/2001, de a ni se comunica într-un anumit termen ori informațiile (în 10 zile de la primirea cererii) ori refuzul și motivarea sa, pentru informațiile necomunicate (în 5 zile de la primire).

Respectarea/încălcarea termenului legal denotă și respectul sau, de regulă, lipsa de respect și aroganța pe care autoritățile le manifestă față de persoana, fizică sau juridică, aflată în postura de solicitant.

Potrivit art. 7 al. 1 din Legea nr. 544/2001, informațiile trebuie comunicate în scris în maximum 10 zile de la primirea cererii. Cu titlu de excepție, atunci când volumul, dificultatea sau complexitatea lucrărilor documentare pentru obținerea informației o impun, termenul de comunicare poate fi de 30 zile. Dar, cu obligația de a înștiința solicitantul, în termen de 10 zile, că informația va fi comunicată în 30 zile.

În speță, este evident că **pentru comunicarea unei copii de pe o singură filă format A4 (nota de fundamentare) nu a fost nevoie de desfășurarea unor activități complexe, dificile, voluminoase de documentare, care să necesite înlocuirea termenului general de 10 zile cu cel special, excepțional de 30 zile.** De altfel, Guvernul nici nu ne-a înștiințat în 10 zile că ne va comunica informațiile în termenul excepțional de 30 zile.

Cum cererea de informații a fost primită de Guvern la data de 23 septembrie 2003, iar nota de fundamentare ne-a fost comunicată de Guvern cu adresa nr. 2896 datată 20 octombrie 2003, rezultă în mod clar că termenul de 10 zile în care trebuia comunicată informația a fost cu mult depășit, ajungându-se la 26 zile în loc de maximum 10.

De asemenea, potrivit art. 7 al.2 din Legea nr. 544/2001 **refuzul** comunicării unor informații trebuia **motivată** și comunicat în maximum 5 zile de la primirea cererii. Refuzul comunicării unor informații nu a fost motivat și nu ne-a fost comunicat în termenul legal de 5 zile. Și nici ulterior.

Desigur că încălcările de către Guvern a drepturilor prevăzute pentru orice solicitant în art. 7 al.1 și art. 7 al. 2 din Legea 544/2001, constituie prin ele însele fapte ilicite producătoare de prejudicii morale; din aceste fapte rezultă lipsa de respect și aroganța față de solicitanții unor informații de interes public.

Existența acestui prejudiciu moral, prin încălcarea art. 7 al. 1 și al. 2 din Legea nr. 544/2001, este distinctă și, totodată, independentă de prejudiciul moral produs prin refuzul nejustificat de comunicare a tuturor informațiilor solicitate.

Precizăm că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a pronunțat constant în sensul că atunci când încalcă legea autoritățile produc, în mod natural, și prejudicii morale persoanelor fizice sau **juridice**. Care nu trebuie dovedite altfel decât prin prezumții (iar prezumțiile constituie dovezi și potrivit dreptului intern - art. 1170 din codul civil).

În consecință, ținând cont și de natura lor, impunerea unei alte probațiuni pentru a dovedi existența daunelor morale constituie, în realitate, impunerea unei probe imposibile, care încalcă cerințele unui proces echitabil prevăzute în articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În drept: art.304 pct. 9, art.304/1, art. 312 din Codul de procedură civilă.

Pentru aceste motive, vă rugăm să admiteți recursul și să casați hotărârea atacată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

Solicităm cheltuieli de judecată.

Depunem prezenta în 2 exemplare.

5 ianuarie 2005

Consiliul de conducere al APADOR-CH